

Min moder sade en gång på sina sista dagar, att om jag någonsin kommer i beröring med Herr Snellman jag skall hjertligen helsa från henne – hon var, mycket sjuk på slutet, men hade sin fullkomliga sans och tanka, ända till sista stunden, ja man kan riktigt säga att hon dog lefvande.

Min gosse tyckes påminna om henne, han är nu sju år och visar goda anlag för sång och vetande i allmenhet – roligt skulle det vara om han kom att likna sin mormor, det tycker så många af hennes anhöriga. Förlåt dessa rader – men det var mig omöjligt att låta ett så godt tillfälle gå ur handen, att sända en helsning, till den fordna och som jag hoppas, ännu varande vännen från den i fjerran land varande vänninnan

Ebba Adelsvärd
f. v. Knorrning

10

190 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN AUGUSTI 1856

HUB, JVS handskriftssamling

20

Älskade Make!

Nu just uppstigen ifrån sängen, sätter jag mig ned, för att skriva Dig några rader. I går då vi återvände, hade barnen så ledsamt, isynnerhet Janne, han sade att han inte hade någon alls, att leka med, sedan Henrick reste, på hela dagen ville han inte ut, utan gick blott efter mig, på aftonen kl. 1/2 åtta kom Olivia, hon hade varit på Simola och Vårdinnan skickade en korg med utmärkt sköna stickelbär, hon, och sedan bad hon alla barnen och oss alla komma dit och äta. Farväl Älskade Vän

30

Din
Jeanette

Lilla Gossen badade i går och i dag är han glad och frisk.

191 DET AKADEMISKA STUDIUM HUB, JVS handskriftssamling

40

A<kademiska> st<udium> I

M<ina> H<errar>. – Ingen af Eder törer det förundra, att jag med blandade känslor beträder denna plats, hvarifrån på ett lustrum ingen stämma talat till Eder i den vetenskaps namn, hvars odling vid detta universitet det nu tillhör mig att uppmuntra och leda. Snabbt hafva för dess intressen härstädes skickelserna vexlat. En svag och misströstande själ kunde denna vexling fylla med oro för morgondagens osäkerhet. Men denna svaghet bör hos människan icke finnas; ty hvarje lifvets förhållande lyder vexlingens lag. Och om någon känsla af endast undergifven resignation kunde röra sig i min själ; för Eder, i förhoppningarnes ålder, vid tröskeln till den manliga verksamhetens vädjobana, bör den vara fremmande. Hvarje ny väg, som för Eder öppnar sig till vetandet, bör för Eder vara en glad himmelens gåfva, öfver hvars

50